

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן אמנון בן-נתן ז"ל

בן רות ואשר

נולד בקיבוץ דברת

בתאריך כ"א בטבת תש"ח, 3/1/1948

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1967

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י"א בתשרי תשל"ד, 7/10/1973

נקבר בבית העלמין הצבאי קרית שאול

אזור: 1 חלקה: 1 שורה: 3 קבר: 18

בן 25 בנופלו

קורות חיים

אמנון, בן רות ואשר, נולד ביום כ"א בטבת תש"ח (3.1.1948) בקבוצת דברת. הוא למד בבית-ספר יסודי בפריס שבצרפת ובבית-הספר היסודי "דובנוב" בתל-אביב. אחרי-כן המשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון-עירוני א' בתל-אביב, במגמה הסוציולוגית ובבית-הספר הבין-לאומי "ארדה" בהולנד. אמנון נולד בקבוצה לרגלי הגלבוע, בימי הקרבות באזור, וכשהיה בן שלושה חודשים, פונה עם ילדי הקיבוץ לגבע. תקופות ברבות בחייו של אמנון עברו עליו בחו"ל, שכן הוריו עשו בשליחות המדינה בארצות שונות. בשנת חייו השנייה היה אמנון בפריס, מגיל שלוש עד חמש - בגי'בה, מגיל תשע עד אחת עשרה שוב בפריס, וכשהגיע לשנתו השבע-עשרה מונה אביו שגריר בגרמניה והמשפחה יצאה שמה. אמנון סיים את לימודיו התיכוניים בבית-הספר הבין-לאומי בהולנד ושם גם נבחן בבחינות הבגרות. בבית-הספר הזה למדה קבוצה של ילדים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ישראלים, והקבוצה הייתה מפוצלת בתוכה לפי מידת ה"ישראליות". אמנון היה המעודכן ביותר באשר לנעשה בארץ ועד מהרה הפך לראש וראשון בשיחות וביכוחים בנושאים שונים הקשורים בישראל. הוא היה קשור מאוד לארץ, למרות שעשה שנים בחו"ל. אדרבא, געגועיו אליה גברו והוא ראה באור אידיאלי כל דבר הקשור בארץ. מששב ארצה ונתקל במציאות, לא יכול להשלים עמה. התעוררה נטייתו הטבעית לביקורת והוא הסתגר בעצמו. לאחר שסיים את לימודיו התיכוניים, שב אמנון ארצה כדי להתגייס לצבא. במכתביו מהולנד לחברתו מבית-הספר בארץ - אותה נשא לאישה לפני שסיים את שירותו הסדיר - הביע אמנון את אהבתו לארץ ואת מרירותו על שלא ניתן לו להשתתף במלחמת ששת-הימים לצד חבריו.

אמנון גויס לצה"ל בסוף יולי 1967 והוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס למקצועות טנק "סנטוריון", בקורס למפקדי טנקים, בקורס לקצינים ובקורס לקציני שריון. אחרי-כן הוצב כמפקד מחלקה בגדוד שריון. בתפקידו זה העריכוהו מפקדיו כבעל כושר הבעה, הסברה והדרכה וכבעל תפיסה מהירה. הוא המשיך לשרת בתפקידו באותו גדוד וכעבור זמן הועלה לדרגת סגן. מפקדו ציין שהוא קצין טוב, ערני לבעיות הפלוגה, מתייחס יפה לפקודיו, החלטי, נאמן ומשתדל להצליח, אף-על-פי שעמד להשתחרר מהצבא. בתעודת השחרור שלו צוין שהוא אחראי ומהימן, בעל יזמה, משמש דוגמא אישית לפקודיו. ביצע תפקידו ביעילות. לפני שגויס לצבא, חשש אמנון, שהיה אינדיבידואליסט בטבעו, מפני המרות הצבאית; ואמנם בתחילה נאלץ להתמודד עם עצמו בבעיות היום-יום. אך משהוטלה עליו אחריות, התמסר בהתלהבות לתפקידו. היו לו רגעי סיפוק כשהצליח פעולה במלחמת ההתשה, או כשיצר קשר של ממש עם אחד ממפקדיו או מפקדיו.

לאחר שסיים את שירותו הסדיר, הוצב אמנון לשירות מילואים כמפקד מחלקת טנקים בגדוד אחר. לאחר השחרור, התקבל ללימודי הכלכלה באוניברסיטה העברית בירושלים. הוא החל את הלימודים בתנופה ובמרץ ובאותו זמן גם עבד. בתחילה עבד בעיריית ירושלים במחלקה לשיפוץ הדיור. העבודה הלהיבה אותו, שכן ראה בה סיכוי לשנות את הסביבה ולעזור לזולת. כעבור זמן החל לעבוד ככלכלן בבנק שיקגו, שנפתח בירושלים. הוא השקיע בעבודה את כל מרצו, והערכתם הרבה של מעסיקיו עוד הגבירה את התלהבותו. אמנון הספיק לסיים את לימודיו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

לתואר הראשון, ובמאי 1974, לאחר נופלו, הוענק לו תואר בוגר הפקולטה למדעי החברה של האוניברסיטה העברית בירושלים. בבוקר יום-הכיפורים הודיעו לאמנון לחכות להסעה ליחידתו. הוא ארז את חפציו והיה מוכן, וכשפרצה המלחמה וההסעה בושה לבוא, חזר והתקשר לבסיסו כדי לזרז הסעתו. בערב באו לקחתו והוא נשלח לרמת-הגולן, לקרבות הבלימה. למחרת, ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), הוביל פלוגת טנקים, שהסתערה על סינדיאנה, ליד נאפת. הטנק שלו נפגע מפגז ואמנון נהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בקרית-שאול. השאיר אחריו אישה, הורים ואחות.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "אמנון היה מפקד מחלקה מצטיין, מסור ואהוב על חייליו ועל מפקדיו".

האוניברסיטה העברית בירושלים הוציאה לאור חוברת בשם "נזכור", לזכר חלליה במלחמת יום-הכיפורים, וכלולים בה גם דברים עליו.

